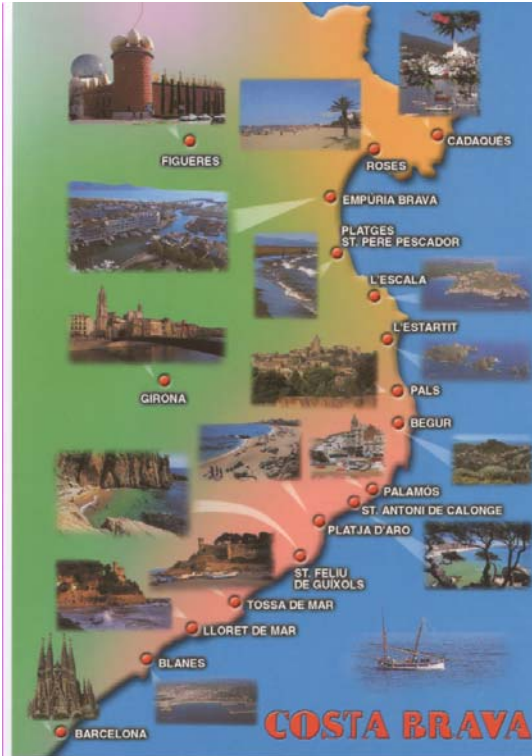

Costa Brava

Forhistorie

Et par år i forvejen snakkede vi om, at det kunne være sjovt, at besøge Spanien, hvor Michael, Maria og Miriam bor. Der var godt nok for langt at køre til Betanzos (A Coruña) i Galicien, hvor de bor, men lige ned over grænsen var ikke afskrækkende. Vi havde så håbet på, at de måske kunne være kommet et par dage til Catalonien. I 2004, hvor vi mødt Susse og Anders, som arbejder med vinimport, snakkede Christian og Anders meget om vin, og at der kom megen god vin til en rimelig pris fra Spanien, så vi besluttede os for at prøve at tage til Spanien.

Om Catalonien kan man læse, at regionen har sit eget sprog, en selvstændig regering og en særegen kultur. En catalonier er tit mere europæer end spanier, og allerede tilbage i år 874 dannedes det første selvstændige catalanske grevskab. Catalonien udgør én af 17 delvist autonome spanske regioner med eget parlament. De fik selvstyre i 1932, men under Franco (1939 – 1975) var selvstyret opløst og det var forbudt at tale

catalansk offentligt.

Kendte kunstnere som Joan Miró, Salvador Dalí, Gaudí og Picasso kommer fra Catalonien, hvorfra kædedansen sardana også har sin oprindelse.

Fredag, den 17.06.05 – Lørdag, den 18.06.05

Ferien i år kom til at gå til Spanien – mest fordi vi ikke kunne blive enige om, hvor vi ville hen i Italien! Nu havde vi så også været i Italien 4 år i træk, så vi tænkte, at vi kunne have godt af at se noget andet.

Efter at have kigget på nettet og efterfølgende gransket Vacansoleils katalog faldt valget på "El Delfin Verde" ved Torroella de Montgri på Costa Brava. På denne plads var der kun én type mobilhome, så valget var ikke så svært. At det så var et mobilhome med en børne- og en forældre-afdeling (hvert med eget badeværelse) var rigtig dejligt. Vacansoleil skriver følgende om pladsen:

Campingpladsen har et svømbassin der er udformet som en delfin, heraf kommer navnet "El Delfin Verde". I halen af delfinen er børnebassinet anbragt. Campingpladsen ligger direkte ved havet mellem Torroella de Montgri og Plas. Pladsen kan tilbyde jer meget; blandt andet et stort supermarked, frisør, vaskeri, forskellige tennisbaner, en fodboldbane, mini-golf med en lille dam, barer og restauranter. Der ligger sågar en boghandel på pladsen. Vacansoleils boliger ligger på den del af pladsen hvor der er få træer og masser af sol. Hvis man har lidt tid tilovers trods de forskellige faciliteter som

Costa Brava

pladsen tilbyder vil man ikke kede sig i dette område. Man kan tage en båd tur fra L'Estartit til "Illes Medes", et naturreservat lige ud til kysten overfor campingpladsen. Man kan foretage turen med en almindelig båd, men også med en slags "undervandsbåd", som giver mulighed for at se havbunden under sejlturen. Dette er en god måde at udforske Costa Brava på. Fra L'Estartit er der adskillige muligheder for udflugter. Man kan besøge Aquabrava, et stort vandland hvor hele familien kan more sig, og selvfølgelig er der også muligheder for at besøge byer som Barcelona og Gerona. Gå heller ikke glip af de udsøgte lokale gastronomiske oplevelser, hvis fællesnævner må siges at være en kombination af råvarer fra bjergområdet sat sammen med alt godt fra havet. Prøv f.eks. den lokale specialitet "Kylling m. Krebs". Et ophold på camping El Delfin Verde giver mulighed for alle slags skønne ferieoplevelser.

- 40 ha. / ****
- Swimmingpool 19/3-16/10
- Børnepool 19/3-16/10
- Sandstrand
- 8 tennisbaner
- Cykeludlejning
- Bordtennis
- Minigolf
- Legeplads
- Spillemaskiner
- Bar
- Restaurant 19/3-16/10
- Mad ud af huset
- TV på campingpladsen
- Supermarked
- Vaskemaskine

Der var 1750 km fra Hamborg, dvs. 300 km længere end til Norcenni Girasole syd for Firenze.

Skriv lidt om turen
Skriv lidt om den første dag

Søndag, den 19.06.05

Mandag, den 20.06.05

Costa Brava

Vi kørte til l'Estartit, da vi havde set at man kunne komme ud og sejle og se på fisk rundt om Medes øerne (Illes Medes). Det kostede 7 € for børn og 14 € for voksne, så vi kom af med i alt 49 € for en tur på ca. 1 time. Det var en dejlig tur op langs kysten med båden "nautilus Star", og da vi kom tilbage og sejlede rundt om øerne, fik vi lov til at gå ned i kølene, hvorefter besætningen smed lokkemad ud, så vi kunne se

nogle af de fiskearter, som lever dér. De havde desværre ikke de flotte farver, som i brochuren. Billedet øverst til venstre på siden er taget i l'Estartit efter vores sejltur.

Costa Brava

Fra brochuren:

The Medes Islands have been a focus o finterest right from ancient times. The remains of shipwrecked Greek vessels provide evidence that the islands were a point on the routes plied by their ships. During the Roman period, the Guix point was used as a limestone quarry.

By the medieval period the islands had acquired military importance, their strategic location between Cap de Creus and Cap de Begur headlands making them an enclave from which to threaten Barcelona's trade shipping. This proximity to the coast allowed groups of pirates to use them as a secure base from which to make strikes on the coast followed by speedy withdraw. In the 15th century a fortress was built on Meda Gran island and was for many years inhabited by the Knights of the Holy Sepulchre, so as to prevent the islands

falling into the hands of pirates. During the 15th and 16th centuries, however, after the warrior monks had abandoned the islands due to administrative problems, there came a succession of attacks by Genoese and Muslim pirates. Then, in the mid-16th century, the part of the large island where the fortress stood collapsed.

In the 17th and 18th centuries the islands were taken by French troops, later to be re-conquered by Spanish troops in the course of two wars: Thirty Years' War and the Franco-Spanish War of 1793-95.

At the beginning of the 19th century the islands were once again occupied by French troops, during the Spanish War of Independence. After three years of occupation, English troops in alliance with the Spaniards conquered the islands and built the military garrison that can still be seen on the Meda Gran. In 1866 the old lighthouse was built; it still operates today, following refurbishment work undertaken in 1982. The military garrison was abandoned in 1890, and from that time the islands' only inhabitants were the lighthouse keepers who lived there until 1934, when the islands were abandoned once and for all.

Costa Brava

Protected status for the islands started in 1983 with an order from the Government of Catalonia. A 1985 decision laid down compulsory regulations for the restricted zone of the Medes Islands. In 1990, Act 19/1990 of 10 December, on conservation of the seabed flora and fauna of the Medes Islands, became the legal framework for protection of the submerged part of the Medes Islands and the Montgri coastline between Molinet rock and Salines point.

Tirsdag, den 21.06.05

Girona har et af Cataloniens bedst bevarede middelalderkvarterer og havde engang et af Spaniens vigtigste jødiske ghettoer, som kaldtes El Call.

Den største attraktion er den gotiske katedral, som blev påbegyndt i 1000-tallet eller 1312 alt efter, hvilke bøger man læser i. Indvendig består den af én eneste hvælving med et frit spænd på 22 m (den største i verden – alt efter hvilken bog man læser i). Kirken, eller kirkekomplekset er måske mere betegnende, er imponerende og fredfyldt.

Vi så også en søjle, som vi ikke har set beskrevet noget sted. Det kunne være en fortælling af byens historie gennem tiderne.

Costa Brava

Onsdag, den 22.06.05

Pøldag.

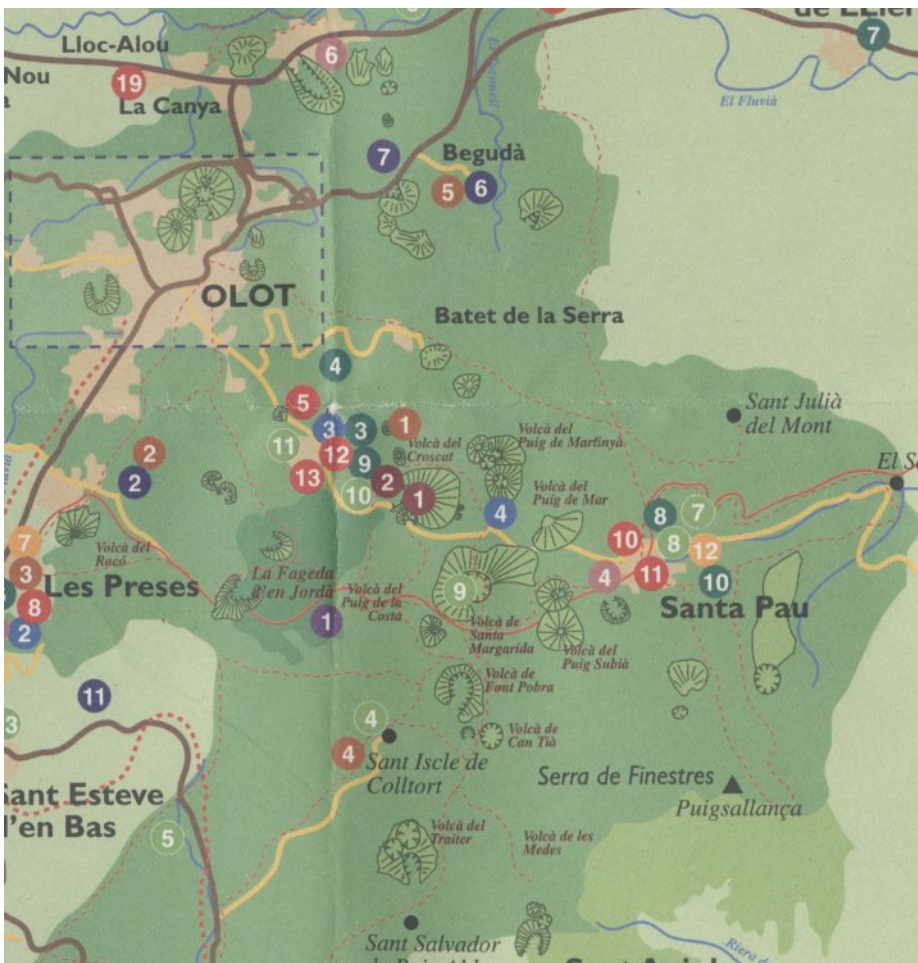
Torsdag, den 23.06.05

Pøldag.

Fredag, den 24.06.05

I "Europa Kortguiden" fra Vejdirektoratet kunne vi se, at der skulle være en smuk rute fra Banyoles til Olot og retur. At der desuden skulle være vulkaner, som man kunne komme op på gjorde bare turen mere interessant. Ved Banyoles gjorde vi holdt og gik en tur langs den 2,2 km lange sø, "Estany de Banyoles", som havde været brugt til OL i roning i 1992. Det var utrolig varmt og vi holdte ikke til at være ude i solen ret længe, før vi søgte tilbage til bilens ac og kørte videre mod Besalú.

Besalú har en interessant middelalder-bro (se billedet øverst til højre), fra 1000-tallet med to forsvarstårne. Vi parkerede udenfor byen på den anden side af broen, som går over Fluvià-floden. Udstyret med is gik vi over broen og ind i den gamle bydel, hvor vi efter at have gået lidt rundt spiste brød med fyld og drak noget vand, inden vi gik tilbage til bilen.

Nu gik turen mod Olot, som ligger på grænsen til en national park med over 40 udslukte vulkaner (det mørkegrønne område på kortet). Vi gjorde ikke holdt i selve byen, men kørte efter "Volcà de Santa Margarida" (lysegrøn #9). Denne vulkan er 769 m høj og har det mest perfekte runde kater af områdets vulkaner. Vi havde lidt besvær med skiltningen, men til sidst lykkedes det os at finde den rigtige p-plads. Pigerne havde en helt anden forestilling om, hvordan en vulkan skulle se ud. Denne her var svær at få passet ind i det

Costa Brava

billede, da siderne var bevoksede med træer. Efter en varm og ikke helt ufarlig tur (rullesten) op kunne vi stå og se ned i krateret, hvor der lå en kirke. Turen havde taget 20-30 minutter. Vi gik ikke ned til kirken, da der ikke var særlig meget lyst til at skulle gå op dernede fra igen. Turen ned var næsten værre end turen op, da vi hele tiden var ved at skride/glide på det lag af småsten/grus, som lå på stien. Tilbage ved bilen gik turen hjemad til en tiltrængt kølig dukkert i svømmepølen. Turen rundt i området var meget smuk.

Lørdag, den 25.06.05

Joan og Thomas, som også bor på Brombærhaven, var i Spanien sammen med et par af deres venner og deres børn. De havde lejet et telt på campingpladsen Mas St. Josep ved Santa Cristina d'Aro syd for Palamós. Hjemmefra havde vi aftalt, at vi skulle prøve om vi kunne besøge hinanden, mens vi var i Spanien, og det blev altså til, at vi kørte ned til dem, så vi var der ved 15-tiden. Deres venner var taget på en tur og kom først hjem, da vi var ved at tage af sted, så vi kunne bruge deres bord og stole samt fortelt til omklædning. Det blev en hyggelig dag ved pølen og efterfølgende i skyggen foran deres telt. Vores tre piger fandt på noget de kunne lave sammen med deres 3 drenge, Rasmus, Nikolaj og Jakob.

Søndag, den 26.06.05

Allerede lørdag aften gik Sandra ind og lagde sig, fordi hun havde ondt i maven, og det skulle vise sig at blive en rigtig træls omgang. Søndag blev hun rigtig syg og kastede op og havde ingen appetit.

Mandag, den 27.06.05

Vi havde planlagt at tage til Barcelona, men da Sandra stadig havde det dårligt, blev det en tur til pølen i stedet for.

Tirsdag, den 28.06.05

Da Sandra stadig var syg, tog vi op til lægen på campingpladsen om formiddagen og fik hende undersøgt. Udstyret med en recept på penicillin, da hun havde lidt blærebetændelse, og noget til at stoppe kvalmen/opkastningerne kørte jeg efterfølgende til Toroella de Montgri for at finde et apotek.

Onsdag, den 29.06.05

Da vi nu troede, at Sandra var i bedring kørte vi mod Barcelona. Desværre var vi nok lidt for optimistiske og burde nok også have givet hende en dag til at rekonvalescere, for det blev en hård tur for selv en sej sild som Sandra. Da vi havde kørt i ca. 20 min. Kastede hun op i en pose i bilen, men vi var stadig fortrøstningsfulde om at medicinens virkning snart ville begynde at vise sig.

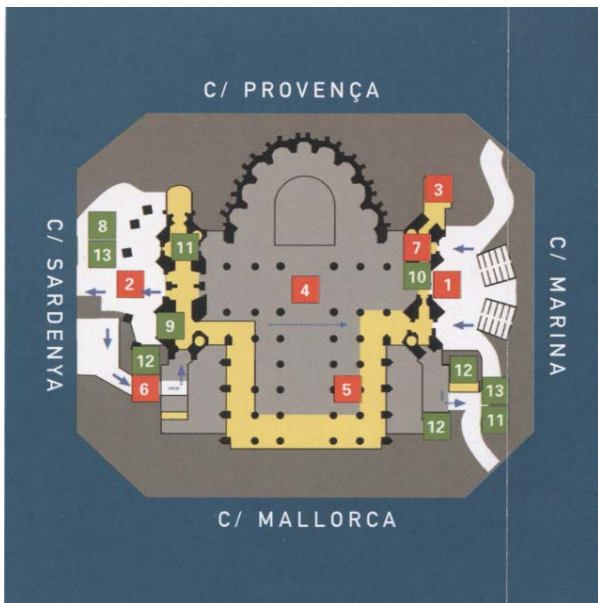

Costa Brava

Nå, vi kom til Barcelona, som er totalt håbløs at komme frem i i bil :o(Det kan ikke anbefales! Det er også særdeles svært at få plads til en stor bil i deres p-huse, som er næsten den eneste form for parkering.

Vi havde en idé om, at vi ville ind og gå en tur på Ramblaen, som vi havde hørt og læst så meget om. Jeg havde så også læst om Gaudí (Antoni Gaudí y Cornet, 1852-1926) og hans endnu ufuldendte kirke "La Sagrada Familia", som han begyndte på i 1882.

1. Facade of the Nativity
2. Facade of the Passion
3. Portal of the Rosary
4. Crossbeam and Transept
5. 1/1 Scale models
6. Museum
7. Stairway
8. Information
9. Lift 1
10. Lift 2
11. Souvenir service
12. Rest Rooms Exit

The construction of this unique Temple began in 1882, and one year later Antoni Gaudí was appointed Project Director. He worked on the project over 40 years until his death in 1926.

The overall plan and his in-depth studies of the project, based on the use of innovative geometrical shapes of naturalist style, are the cornerstones on which the current architects continue the work to this date.

Eight of the twelve bell towers of the façade, dedicated to the Apostles and having a height exceeding 100 metres, are already build. The four belfries awaiting construction are those of the Façade of Glory, the 170-metre central dome in honour of Jesus Christ, the Tower of the Virgin Mary (125 m) and the Tower of the 4 Evangelists. The vaults of the main nave are finished, and work is focused now on the area of the transepts and the apse.

From the very beginning, the only financing for building the Temple of the Sacred Family, built under the concept of a temple of atonement, came only from private donations and alms, and It continues to be so due to generous donations from the faithful and admirers of the project.

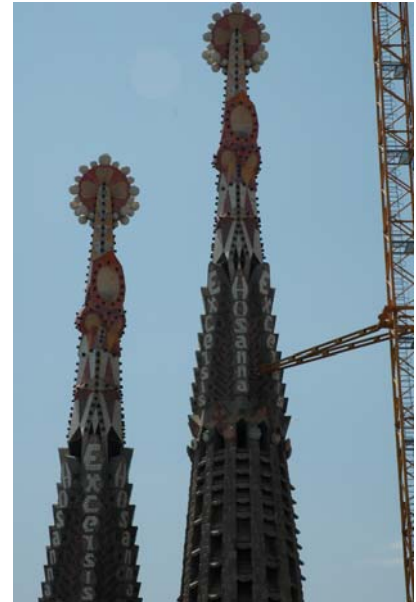
Derfor fandt vi metro, hvor vi kunne tage et tog til den station nærmest kirken. Joan og Thomas havde advaret os om, at vi skulle se os godt for, når vi købte billetter, fordi man let kunne komme til at snyde sig selv. Derfor gik vi ind i et billet-kontor, hvor vi i fællesskab med billet-manden fandt ud af, at vi skulle have et 10-turs kort, som kostede ca. 5-7 €. Vi fandt let toget til kirken og ventede ikke mere end 3-5 min. Bedre end Århus Sporveje :o) Christian ville ikke betale for at komme ind i kirken, så han gik over i parken ved siden af. Inde i kirken var det en byggeplads og jeg blev i første omgang temmelig skuffet over at

Costa Brava

have betalt 8 € for så lidt! Heldigvis viste det sig at vi kunne komme op i tårnene, hvis vi stod i kø, hvilket vi så gjorde temmelig længe! Det var nogle fantastiske tårne, både at gå op i samt selve udformningen og udsmykningen. Desværre var der kø hele vejen op og ned, hvilket var temmelig hårdt for benene. Selvom Sandra ikke havde det særlig godt insisterede hun på, at vi skulle op i tårnet, og jeg er glad for, at det kunne lade sig gøre, da det var en fantastisk oplevelse at se ydersiderne af tårnene tæt på og se ud over byen. Nede igen og ude fandt vi Christian, som sad på en bænk i parken. Vi besluttede os for at få noget at spise på McDonald's, som lå lige på den anden side af gaden. Sandra forsøgte sig med lidt burger og vand på flaske. Mens vi sad der, oplevede vi sigøjner-/gadebørn, som gik rundt og tiggede og forsøgte at stjæle. Vi blev på spansk og med fagter advaret af en dame ved nabo-bordet. Børnene gik ind i den ene butik efter den anden og blev smidt ud.

Derefter gik vi ned mod Ramblaen ad nogle små hyggelige gader med handlende. Undervejs ringede jeg til min mor, som godt nok var i Dubai på det tidspunkt, for at få nogle gode råd mht. Sandra, som havde fået det dårligt igen efter at have spist. På hendes anbefaling købte vi et Paraghurt-lignende produkt, og efter også at have talt med Michael fik hun Powerade at drikke.

Vi kom til en åben plads, hvor vi lige nåede at købe en flaske vand, før Sandra's frokost kom op igen. Der var ikke så meget at gøre ved det; Sandra skyllede munden og jeg skyllede vores ben og sandaler med noget af vandet, og så gik vi videre.

Ramblaen skuffede os lidt; vi havde hørt så meget om den og følte ikke vores forventninger blev indfriet. På grund af den bagende sol og at Sandra var syg gik vi ikke inde i midten, men i skygge-siden. Måske var det bare en uheldig dag vi var der, for der foregik ikke rigtig noget. Vi sad og hvilede lidt nede ved enden af Ramblaen, inden vi gik tilbage og ned i metroen ca. halvvejs oppe ad Ramblaen. Turen gik tilbage til den station, hvor vi var stået på tidligere på dagen. Vi havde lidt sværere ved at finde toget tilbage, men med hjælp fra en engelsk-talende mexicansk turist, fandt vi toget. Igen ventede vi ikke mere end knap 5 min. Før vores tog kom.

Joan og Thomas havde haft en langsommelig hjemtur den dag, de havde været i Barcelona. Årsagen viste sig at være, at den efterfølgende dag var en helligdag, så der var ekstra mange biler på motorvejen, og bom-anlægget var en kæmpe flaskehals. Det havde taget dem 1½-2 timer ekstra at komme hjem. Heldigvis havde de lånt vores transportable DVD-afspiller, så drengene havde set film :o)

Vores tur hjem gik heldigvis gnidningsløst, men vi gad ikke lave mad, så den blev indtaget i selskab med myggene på restauranten oppe ved scenen. Så fik vi også underholdning til maden :o) Sandra nåede lige at kaste op en sidste gang inden aftensmaden. Rigtig synd for hende, men så holdte det heldigvis og det hjalp på humøret og energien, at der igen kunne holdes føde indenbords.

Costa Brava

Torsdag, den 30.06.05

Sandra var endnu ikke kommet sig helt, men opkastningerne var da heldigvis stoppet. I swimmingpoolen kunne hun heldigvis være frisk i lange perioder ;o) En gang imellem måtte hun dog op for at få varmen, eller fordi hun fik ondt i maven igen.

Om aftenen havde vi aftalt med Lisbeth og Tommy, at vi skulle spise på Kontiki i l'Estartit. Vi bestilte forskellige tapas-retter og pigerne fik steak, pizza eller spaghetti Bolognese. Det var efter at vi havde spist og pigerne ville gå over på legepladsen på den anden side af vejen, at Diana fik sit livs største chok og vi med; hun løb ud lige foran en bil, fordi hun skulle indhente de andre! Hun havde lige skullet tørre fingrene, og så havde hun vænnet sig til at bilisterne holder tilbage ved fodgænger-overgangene. Samtidig kørte bilerne for stærkt på dette stykke vej og hun er sikkert kommet løbende, så bilisten ikke har set hende i tide. Under alle omstændigheder, så hørte vi lige pludselig hvinende bremses og da vi ser derned, står Diana mindre end 10 cm foran bilen! Jeg fik et kæmpe chok og Diana så fuldstændig lamslået ud, stod bare og kiggede på bilens køler, hvorefter hun vendte om og styrtede tilbage til os. Da hun sad på skødet af mig, kom reaktionen og hun græd temmelig længe. Jeg havde også svært ved at holde tårerne tilbage, og jeg tror, den oplevelse sidder dybt i hende.

Vi nåede at have 2-3 hyggelige aftener på vores verandaer, og pigerne kom fint ud af det med hinanden.

Fredag, den 1.07.05

Så var det den store pakke- og rengøringsdag. Desværre var vejret ikke overbevisende godt, så da vi ikke rigtig gad i swimmingpoolen, besluttede vi os for at køre om eftermiddagen. Lisbeth og Tommy ville også køre om eftermiddagen, så vi fik sagt farvel, og pigerne udvekslede mobil-numre og msn-adresser.

Inden vi kørte spiste vi lidt varm mad fra pladsens grill og kl. 15.00 kørte vi af sted nordpå. Den største oplevelse var nok, at vi i syd-Frankrig fra motorvejen så to skovbrande. Vi snakkede om, at hvis vi havde ventet til dagen efter kunne vi måske ikke være kommet forbi!

Lørdag, den 2.07.05

Christian kørte som sædvanlig det meste af turen, men jeg fik alligevel lov til at overtage rattet 2-3 timer fra Kassel til grænsen. Vi skulle selvfølgelig lige ind til Pötsch/Duborg, hvad de nu hedder, for at pigerne kunne bruge deres sidste ferie-euro på slik :o)